

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความหวัง
ในผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีก

ชื่อผู้เขียน

นางสาวจินตนา เกษมโชติพันธุ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ดิสรณี มีสมศัพย์ ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ คร.นพนธ์ ตัมมา กรรมการ

อาจารย์พิมพ์มาศ ตาปัญญา กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อความหวังในผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกที่มารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่แผนกบำบัด โรงพยาบาลแมคเคน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้ป่วยที่มีการสื่อสารและการรับรู้ได้ดี และสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ประกอบด้วยกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและแบบสอบถามความหวังของผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีก ในการวิจัยผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกกลุ่มทดลองต้องเข้าร่วมกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำนวน 8 ครั้ง ส่วนผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกกลุ่มควบคุมให้ดำเนินชีวิตและฝึกกายภาพบำบัดและกิจกรรมบำบัดตามปกติ การเก็บข้อมูลทำเป็น 2 ระยะ คือระยะก่อนและระยะหลังการเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched – Pairs Signed Ranks Test) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความหวังก่อนและหลังการทดสอบของกลุ่มทดลอง และคะแนนความหวังครั้งแรก

และครั้งที่ 2 ของกลุ่มควบคุม และใช้สถิติทดสอบ แมนวิทนียู (The Mann – Whitney U Test) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความหวังที่เปลี่ยนแปลงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนความหวังของผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการเข้าร่วมกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. คะแนนความหวังของผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คะแนนความหวังของผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาแบบกลุ่มของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. คะแนนความหวังของผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเข้าร่วมกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Independent Study Title	The Effects of Group Counseling on Hemiplegic Patients' Hope		
Author	Miss Chintana Kasemchotiphan		
M.S.	Counseling Psychology		
Examining Committee	Assoc. Prof. Tisanee Mesomsup		Chairman
	Assoc. Prof. Napon Summa		Member
	Lect.Pimmas Tapanya		Member

Abstract

The purpose of this experimental research was to study the effects of group counseling on hemiplegic patients' hope. The samples consisted of 12 hemiplegic patients who attended physiotherapy and occupational therapy at McKean Hospital, Chiang Mai Province. The samples were selected from those who had good communication and perception and they were randomly assigned to experimental and control groups, each group consisted of 6 subjects.

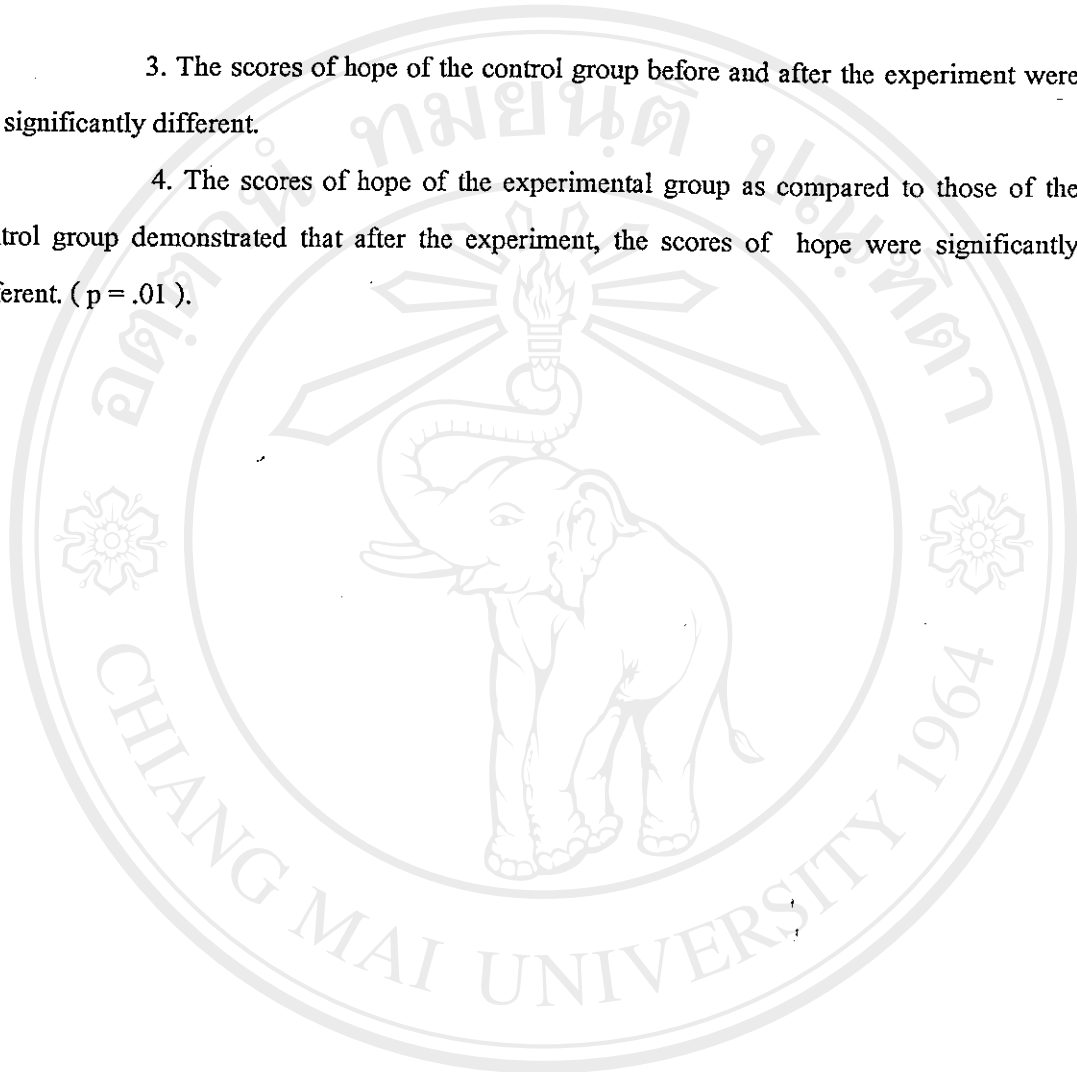
The research tools included group counseling and a questionnaire about hope. Subjects in the experimental group were requested to attend the group counseling for 8 sessions, whereas the control group subjects attended their activities as usual. Data was collected before and after the experiment. Collected data was analyzed using The Wilcoxon Matched Pair Signed – Ranks Test and The Mann – Whitney U Test.

The research results revealed as follows

1. The scores of hope of the experimental group as compared to those of the control group demonstrated that before the experiment, the scores of hope were not significantly different.
2. The scores of hope of the experimental group before and after the experiment were significantly different. ($p = .05$).

3. The scores of hope of the control group before and after the experiment were not significantly different.

4. The scores of hope of the experimental group as compared to those of the control group demonstrated that after the experiment, the scores of hope were significantly different. ($p = .01$).

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved